

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רנ"ו ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רנ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דִּישַׁתְתָּהּ בְּאֵלֵינוּ פְּקוּדֵינוּ עִם יִשְׂרָאֵל, בּוֹז יְבוּזוֹ לּוֹ.

תרגום לעברית

הַשְׂכִּינָה, שֶׁהִיא סֶכָה, מְגַנָּה עֲלֵיהֶם, וּפּוֹרֶשֶׁת כְּנָפֶיהָ עֲלֵיהֶם כְּאִמָּא עַל בָּנִים, וּמִפְּנֵי זֶה תִּקְנֶנוּ לְבָרֶךְ הַפּוֹרֵס סֶכֶת שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וּמִפְּנֵי זֶה בַּחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי, שָׁבוּ כָּל מִצְוֹת אֱלֹהִים (שִׁיר הַשִּׁירִים ח) מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה, עִם יִשְׂרָאֵל בְּאַבְיָהֶם שְׂבֻשָּׁמִים. וְאֵין מִיָּם רַבִּים אֲלָא כָּל הָאֲמוֹת וְהַמְּמָנִים שְׁלָהֶם. אִם יִתֵּן אִישׁ, שֶׁהוּא סְמָאֵל, כָּל מָה שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּדִי שִׁישַׁתְתָּהּ בְּאֵלֹהֵי הַמִּצְוֹת עִם יִשְׂרָאֵל - בּוֹז יְבוּזוֹ לּוֹ.

טקסט הזוהר

וּבִיּוֹם הַשְּׂמִינִי עֲצֶרֶת פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד, הָא אוּקְמוּהָ מֵאֲרֵי מִתְּנִיתִין, לְמַלְכָּא דְזִמִּין אוּשְׁפִּיזִין, לְבִתֵּר דְשִׁלַּח לוֹז, אָמַר לְאֵלֵינוּ בְּנֵי בֵּיתָא דִּילֵיהָ, אֲנָא וְאַתּוֹן נַעֲבִיד סְעוּדָה קִטְנָה. וּמֵאֵי עֲצֶרֶת. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (שְׁמוּאֵל א ט) זֶה יַעֲצוֹר בְּעַמִּי, וְלִית עֶצֶר אֲלָא מַלְכוּת. מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָּא עֲלָא, עֶבֶיד סְעוּדָתָא רַבְרָבָא, וּמִסְטָרָא דְמַלְכוּתָא, סְעוּדָתָא זַעִירָא. וְנוֹהֲגִין לְמַעַבְדַּד יִשְׂרָאֵל עִמָּה חֲדוּהָ, וְאַתְקִרִיאת שְׂמַחַת תּוֹרָה. וּמַעֲטָרִין לְסִפְר תּוֹרָה בְּכֶתֶר דִּילֵיהָ, רְמִזוּ סִפְר תּוֹרָה לְתַפְאֶרֶת, שְׂכִינְתָּא עֲטָרַת תַּפְאֶרֶת.

וביום השמיני עצרת, פר אחד איל אחד. הרי פרשוהו בעלי המשנה, למלך שזמן אורחים, לאחר ששלח אותם, אמר לאלו בני ביתו: אני ואתם נעשה סעודה קטנה. ומה עצרת? כמו שנאמר (שמואל אט) זה יעצר בעמי, ואין עצר אלא מלכות. מצד השכינה העליונה עושה סעודה גדולה, ומצד המלכות סעודה קטנה. ונוהגין לעשות ישראל עמה שמחה, ונקראת שמחת תורה. ומעטרים לספר תורה בכתר שלו, רמז ספר תורה לתפארת, השכינה - עטרת תפארת.

טקסט הזהיר

אמר רבי אלעזר, אבא, אמאי מסטרא דאמא עלאה, זמין לכל ממנן דכל אומין, ומסטרא דשכינתא תתאה, לא זמין אלא לאומה יחידה, לקבל פר יחידא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, אבא, מדוע מצד האמא העליונה מזמן כל הממנים של כל האמות, ומצד השכינה התחתונה לא מזמן אלא אמה יחידה, כנגד פר יחיד?

טקסט הזהיר

אמר ליה ברי, שפיר שאילת. בגין דמלכות איהי רמיזא לברתא, דאיהי צנועה בבית אביה ואמה. ואיהי ארוסה ולא נשואה. לאו אורח ארעא, למיכל עם אושפיזין. אבל אימא דהיא נשואה, אורח ארעא איהו (למיכל עם אורחי) בתר דמזמין בעלה אושפיזי, למיכל על פתורא עם בעלה. ואי אינון אושפיזין נכראין, לא אכלי עמהון, לא אבא, ולא אמא, וכל שכן ברתא. ובגין כה בסעודתא דשבעין ממנן, לא אשתתף למיכל עמהון, חד מן מארי מלכא, בגין דאינון נוכראין. אמר ליה ודאי כען אתיישבת מלה בלבאי, על בורייה.

אמר לו, בני, טוב שאלת. מפני שמלכות היא רומזת לבת, שהיא צנועה בבית אביה ואמה. והיא ארוסה ולא נשואה. אין דרך ארץ לאכל עם אורחים. אבל אמה שהיא נשואה, דרך ארץ הוא (לאכל עם האורחים) אחר שמזמין בעלה אורחים לאכל על השלחן עם בעלה. ואם הם אורחים נכרים, לא אוכלים עמם לא אבא ולא אמה, וכל שכן הבת. ומשום כך בסעודה של שבעים הממנים לא משתתף לאכל עמם אחד מבעלי המלה, מפני שהם נכרים. אמר לו, ודאי עתה יתישב הדבר בלבי על בריו.

טקסט הזהר

עולת תמיד, דא שכונתא, דסליקת לעילא בההוא דרגא, דאתמר בה ערב ובקר בכל יום תמיד, ואומרים פעמים שמע ישראל. ואיהי סליקת בעמודא דאמצעיתא, דאיהו תדיר עמה בלא פרוודא כלל.

תרגום לעברית

עלת תמיד - זו השכינה, שעולה למעלה באותה דרגה, שנאמר בה ערב ובקר בכל יום תמיד אומרים פעמים שמע ישראל. והיא עולה בעמוד האמצעי, שהוא תדיר עמה בכלי פרווד כלל.

טקסט הזהר

ולאן סליקת. לאתר דאתגזרת מתמן, דאיהו אין סוף, ואיהו גבוה מכל ספיראן. ובגין דא אוקמוה. עולה כלה לגבוה סלקא. וכד איהי סליקת, אחידן בה כל ספירן, ואינון סלקין עמה. ומאי סליקו דילה. לריח ניחח, למיחב ריחא טבא קדם יי, ולבתר אתמר בה, (ויקרא ט) וירד מעשות החטאת והעולה. נחתת מליא כפרה מכל חובין דישראל.

ולאן עולה? למקום שנגזרה משם, שהוא אין סוף, והוא גבוה מכל הספירות. ומפני זה פרשוה, עולה - כלה לגבוה עולה. וכאשר הא עולה, אוחזות בה כל הספירות, והן עולות עמה. ומה העליה שלה? לריח ניחח, לתת ריח טוב לפני ה', ואחר כך נאמר בה, (ויקרא ט) וירד מעשת החטאת והעלה. ירדה מלאה בפירה מכל חטאי ישראל.

טקסט הזוהר

והא סליקו דילה איהו, בעמודא דאמצעיתא. אוף הכי נחיתו דילה איהו ביה, וכל חיילין דילה, ובגין דא אקרי סלם, דביה כל הויין (נ"א כנויין) סלקין ונחתין, דאינון תליין מן ידוד. ובגין דא, כל קרבנין ועלוון אינון לידוד. ואתקריאת קרבן, על שם דאתקריבו בה כל כנויין לידוד.

תרגום לעברית

והרי העליה שלה היא בעמוד האמצעי. ומפני כך הירידה שלה היא בו, וכל העבאות שלה. ומפני זה נקרא סלם, שבו כל ההויות (הכנויים) עולות ויורדות, שהן תלויות מן יהוה. ומפני זה כל הקרבנות והעולות הם ליהוה. ונקראת קרבן על שם שמתקרבין בה כל הכנויים ליהוה.

טקסט הזוהר

ובגין דא אתמר עליה, (במדבר ז) קרבנו קצרת כסף אחת. לית דרגא דאתקריב לגבי ידוד, פחות מנה. ולית צלותא ופקודא מכל פקודין דאורייתא, וכל קרבנין ועלוון, דאינון לבר מנה. בכל דרגין דספיראן לא מתקבלין קדם ידוד, לבר מנה. ובגין דא אתמר עליה, (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש. ובגין דא אמר נביא, (ירמיה ט) כי אם בזאת יתהלל המתהלל.

ומפני זה נאמר עליה, (כמדבר ז) קרבנו קצרת כסף אחת. אין דרגה נקרכת לגבי יהוה פחותה ממנה. ואין תפלה ומצוה מכל מצוות התורה, וכל קרבנות ועולות, שהם לחוץ ממנה. בכל דרגות הספירות לא מתקבלות לפני יהוה חוץ ממנה. ומפני זה נאמר עליה, (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש. ומפני זה אמר הנביא, (ירמיה ט) כי אם בזאת יתהלל המתהלל.

טקסט הזהר

איהי שלמים, שלימו דשמא דידוד, בכל דרגא ודרגא. איהי ה'. אדני. י' דידוד. איהי ה' מן אלהים. איהי ה' מן אהיה. י' מן שדי. סוף דכל הויה וכנוי. ובגין דא אתמר בה, (קהלת יב) סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור. איהי סוף מעשר ספיראן, ים סוף. שלימו דעלאין ותתאין. איהו תרעא לאעלא לכל חכמתא, לכל כנוי והויה, ולאעלא בכל ספירה וספירה, ידיעה דכלא. ופחות מינה, לית רשו לשום בריה, לאשגחא לשום ידיעה בעולם. עלה אתמר, (תהלים קיח) זה השער לי צדיקים יבאו בו.

תרגום לעברית

היא שלמים, שלמות השם של יהוה, בכל דרגה ודרגה. היא ה'. אדני. י' של יהוה. היא ה' מאלהים. היא ה' מאהיה. י' משדי. סוף כל הויה וכנוי. ומפני זה נאמר בה, (קהלת יב) סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור. היא סוף מעשר ספירות, ים סוף. שלמות עליונים ותחתונים. היא שער להכנס לכל חכמה, לכל כנוי והויה, ולהכנס בכל ספירה וספירה, ידיעה של הכל. ופחות ממנה אין רשות לשום בריה להשגיח לשום ידיעה בעולם. עליה נאמר, (תהלים קיח) זה השער לה צדיקים יבאו בו.

אִיהוּ שֵׁם מ'ב אֶתְנוּן, דְּכֹהֵן אֶתְבְּרִיאוּ עֲלָאִין וְתַתָּאִין. (ואלין אינון אתוון כנויין לאתוון דהוויין דבהון אתבריו עלאין) אִיהִי אֶתְקִרְיַאת עֵין מְסִטְרָא דִימִינָא, (תהלים לג) הִנֵּה עֵין יְדוּד אֶל יִרְאִיו. וְאֶתְקִרְיַאת אֲזִין מְסִטְרָא דְשִׁמְאֵלָא, (דניאל ט) הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנָּה וְשָׁמַע. וְאֶתְקִרְיַאת רִיחַ מְסִטְרָא דְעֻמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא. וְאֶתְקִרְיַאת פֶּה, מְגִרְמָה. הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (במדבר יב) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ.

תרגום לעברית

היא שם של מ'ב אותיות, שִׁפְהָן נִבְרָאוּ עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים. (ואלו הן אותיות כנויים לאותיות ההיות שבהן נבראו עליונים). היא נִקְרְאת עֵין מִצַּד הַיְמִינִי, (תהלים לג) הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יִרְאִיו. וְנִקְרְאת אֲזִין מִצַּד הַשְּׂמָאל, (דניאל ט) הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנָּה וְשָׁמַע. וְנִקְרְאת רִיחַ מִצַּד הָעֻמּוּד הָאֲמֻצָּעִי. וְנִקְרְאת פֶּה מִצַּד הַיְמָנִי. (במדבר יב) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ.

טקסט הזוהר

אֶתְקִרְיַאת פְּקוּדָא קְדָמָא אֲנָכִי, מְסִטְרָא דְכֶתֶר, דְּאִיהוּ אִי'ן מֵאֲלֹהִינוּ. אֲנָכִי בֵּיה כ', כְּתֵר. וּבֵיה אִין. וְכְתֵר אֶתְקִרְיַאת מְסִטְרָא דְאִימָא עֲלָאָה. דְּאֲדַכְּרָא לְגִבְהָ חֲמִשִּׁין זְמָנִין יְצִיאת מִצְרַיִם בְּאוֹרֵייתָא. וְאִיהִי פ' ת מִן בְּרָאשִׁית, דְּכָלִּילָא עֶשֶׂר אַמִּירָן, מְסִטְרָא דְחֻכְמָה בֵּת י', (משלי ג) בְּחֻכְמָה יָסֵד אֶרֶץ. בְּאִפָּא יָסֵד בְּרֵתָא. וְאִיהוּ (איוב כח) נָתַיב לֹא יָדְעוּ עֲיֵט, דְּכָלִּיל ל'ב נְתִיבוֹת, דְּאִינוּן ל'ב אֱלֹהִים מְסִטְרָא דְאִימָא עֲלָאָה, דְּאֶתְקִרְיַת כְּבוֹד. וְכֹד אֶתְכַלִּילָן בְּבֵרֵתָא, אֶתְקִרְיַת ל'ב. וּבְגִין דָּא כְּבוֹד לְעִילָא, ל'ב לְתַתָּא.

תרגום לעברית

נִקְרְאת מִצְוָה רִאשׁוֹנָה אֲנָכִי, מִצַּד הַכְּתֵר, שֶׁהוּא אִי'ן מֵאֲלֹהִינוּ. אֲנָכִי - בּוֹ כ', כְּתֵר. וּבּוֹ אִין. וְכְתֵר נִקְרָא מִצַּד הָאִמָּא הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁהִזְכִּיר אֶצְלָה חֲמִשִּׁים פְּעָמִים יְצִיאת מִצְרַיִם בְּתוֹרָה. וְהִיא פ' ת מִבְּרָאשִׁית, שֶׁכּוֹלֶלֶת עֶשֶׂר אַמִּירוֹת מִצַּד הַחֻכְמָה, בֵּת י', (משלי ג)

בְּחִכְמָה יָסַד אֶרֶץ. בְּאִפָּא יָסַד הַבֵּת. וְהוּא (אִיּוֹב כח) נָתַיֵב לֹא יָדְעוּ עֵיט, שְׂכֹלֵל ל'ב
נְתִיבוֹת, שֶׁהֵם ל'ב אֱלֹהִים מִצַּד הָאִמָּא הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁנִּקְרְאת כְּבוֹד. וְכֹאֲשֶׁר נִכְלָלִים בַּבֵּת,
נִקְרָא ל'ב. וּמִפְּנֵי זֶה כְּבוֹד לְמַעְלָה, ל'ב לְמַטָּה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רנ"ז ע"א) ◆

טקסט הזהור

וַי' דְּבַרְןָּ אֶת־יְהִיבּוֹ. חֲמִשָּׁ בְּלוּחָא חֲדָא, וְחֲמִשָּׁ בְּלוּחָא תַנְיִנָּא. אִיהִי כְּלִיל לֹון, ה' מִכְּתָר
עַד גְּבוּרָה. וְה' מַעֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, עַד

תרגום לעברית

וְעֲשָׂרָה דְּבָרוֹת נִתְּנוּ. חֲמִשָּׁה בְּלוּחַ אֶחָד, וְחֲמִשָּׁה בְּלוּחַ שְׁנִי. הִיא כּוֹלֶלֶת אוֹתוֹ, חֲמִשָּׁה
מִכְּתָר עַד גְּבוּרָה, וְחֲמִשָּׁה מִהָעֲמוּד הָאִמְצָעִי עַד הַבֵּת. וְהֵם חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה. וְכִי יֵשׁ לְדַבֵּר
בְּעֲשָׂרָה פְּיוֹת? אֵלֹא כּוֹלֵל אוֹתָם בַּבֵּת יְחִידָה י', וְנַעֲשׂוּ כָלֶם אֶחָד. אֵפֹה כָּה ו' נִקְרָא קוּל,
וְלֹא מִכְּרִים בּוֹ עַד שְׁמִשְׁתַּתָּף עַד (עם) דְּבוּר. וּמִפְּנֵי זֶה, (דְּבָרִים ד) קוּל דְּבָרִים אֲתָם
שִׁמְעִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.